

ದೊಡ್ಡ ಹಲ್ಲಿ ದಾಳಿ ಮಾಡಿತು. ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ ಪಣಕ್ಕಿಟ್ಟು ದೋರೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡಿದೆ. ಅಗಿಂದಾಗಲೇ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟನು ಈ ಕಾಗದ ಹೇಳಿದನು ಜೀಬನಲ್ಲಿರುವ ಕವರು ತೋರಿಸುತ್ತಾ.

‘ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗಲೇ ಹಕ್ಕುಪಡ್ತ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಾರದಾ... ಗ್ರಾಮ ಕಂದಾಯ ಅಧಿಕಾರಿಯಿಂದಲೇ ಬರೆಸಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಮುಗಿಯುತ್ತಿತ್ತು’ ಎಂದನು.

‘ಆಗಲೇ ಒರೆಸುತ್ತೇನೆಂದನು ಸಾರೂ. ಚೇಳಗಾಗಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸ ಆಗಿಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಗೋಂ... ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ದಿನಿಷ್ಟು ನನ್ನ ನೆತ್ತಿಯ ಹೇಳೆರಿತು. ನಾನು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲವನ್ನೇ ಮಾಡಿದೆನೆಂದುಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ದೋರೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಬಂದಿತು. ‘ಭೂಮಿಯ ಮಾತು ಹಾಗಿರಲಿ ಕಾಂಸಿದರೆ ಕೊಚ್ಚಿಬಿಡುತ್ತೇನೇ ಎಂದ’ ನೋವಿನಿಂದ ಹೇಳಿದನು ಬೋಂದಯೆ.

ತಹಕೀಲ್ಲಾರನಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಏನೋ ನೆನಪಾಯಿತು. ಆಸ್ಕೆಯಿಂದ, ‘ಅಂತಹ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಲಸ ಏನು ಮಾಡಿದೆ... ನೀನು ದೋರೆ ಏದುರು ತಿರುಗಿದೆಯಾ...’ ಹೇಳಿದನು.

ಕೇಳುವರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದುಕೊಂಡ ಬೋಂದಯನಿಗೆ ತಹಕೀಲ್ಲಾರನ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಹುಮ್ಮಸ್ಯ ಮೂಡಿತು. ‘ಹೇಳಿದೆನಲ್ಲ ವಾ ಸಾರೂ... ಶನೇಶ್ವರ ನೆತ್ತಿಹೇಳೆ ಕುಳಿತನೆಂದು. ಆಗ ಸ್ವಲ್ಪ ನಕ್ಷಲರ ಭೂಮಿತ್ತು. ದೋರೆ ಸಿಹಿಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ವಾಸ ಬದಲಾಯಿಸಿದನು. ಕಾರು ಕೊಂಡುಕೊಂಡನು. ನಾನು ಕಾರ್ ದೈವರ್ ಆದೆ. ಅವರು ಹಾಕಿದ ಗೆರೆ ದಾಟದಿರುವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ದೋರೆಯ ಸ್ಥಿತಿ. ಏಂಝಿದವೆಂದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ... ಬೆಂಳಿಯ ಜೊತೆನಿಸಿರಸ ಅಪಾಯಿವೇ’ ಎನ್ನುತ್ತ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು. ಕಾರು ವೇಗವಾಗಿ ಚಿಲ್ಲಸುತ್ತಿದೆ ದೈವರ್ಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಆತನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಿದ್ದಾನೆ ತಹಕೀಲ್ಲಾರ.

★ ★ ★

‘ವಯ್ಯಾ ಬೋಂದಯ...’ ಕರೆದನು ದೋರೆ. ಒಳಗಿಸಿಂದ ಒಡಿಬಂದನು ಬೋಂದಯ.

‘ವೀರನಹ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೋ’ ಎಂದನು ದೋರೆ.

ಹೋತ್ತು ಮುಳುಗುತ್ತಿದೆ. ವಾರದಿಂದ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಮಳೆ. ಸಣ್ಣ ನದಿಗಳು, ಹರಿವುಗಳು ಉಳಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿವೆ. ರಸ್ತೆ ಹಾಳಾಗಿದೆ. ಈ ಸರಿಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಏರನಹ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಬುಕಳ ಕವ್ಯ. ಆದರೂ ಏಕೆ ಎಂದು ಕೇಳಲ್ಲಿಲ್ಲ. ‘ಸರಿ’ ಎಂದನು ಬೋಂದಯ.

‘ಇಬ್ಬರು ದೋರೆಸಾಗಳು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಹೋಗಿ ಹಾಗೆ ಬಾ... ಮೊದಲೇ ಕಾಲ ಸರಿಯಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಬೇರೆ. ಹೌದು, ನನಗೆ ನಾಳೆ ಒಂದು ವಿವರ ನೆನಪು ಮಾಡೋಳೆ. ಒಂದಲೆಂಗಂಹ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಗ್ರಾಮ ಕಂದಾಯ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಹೇಳಿ ನಿನಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದ ಭೂಮಿ ನಿನ್ನ ಹೇಸರಿಗೆ ಬರೆಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದನು.

‘ಸರಿ’ ಎನ್ನುತ್ತ ಬೋಂದಯ ಆಕಾಶ ನೋಡಿದನು. ಕತ್ತಲಾವರಿಸಿದೆ. ಬಟ್ಟೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾರಿನ ಬಳಿ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲೇ ಕೆಲಸಗಾರ ಬಾಲಯ್ಯ ಇದ್ದಾನೆ. ‘ಆರೇ ಬಾಲಿ... ನೀನೂ ಅವರೆಂದಿಗೆ ಹೋಗೋಳಿ... ಜೊತೆಿದ್ದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ನಿನಿದ್ದರೆ ಬೇಗ ಬರುತ್ತಾರೆ. ವೊದಲೇ ಇವನು ಜಡವನುಷ್ಟೆ’ ಎಂದನು ದೋರೆ.

ಬಾಲಯ್ಯನಿಗೆ ಬಹಳ ದಿನದಿಂದ ಕಾರು ಹತ್ತುವ ಆಸೆ. ಬೋಂದಯನನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಬಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದನು ಆದರೆ ಅವನು ಕಿವಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.

‘ಉಂ... ಹೋಗುತ್ತೇನೆ ದೋರೆ...’ ಸಂಭಮದಿಂದ ಹೇಳಿ ತಾನೂ ಒಂದು ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾರು ಒರೆಸಲಾರಂಭಿಸಿದ. ಬಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯ ಸೋನೆ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಕಾರು ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತರು. ಎಲ್ಲಿರ್ಗೂ ಎಲ್ಲ ಜಾಗ್ರತೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ ದೋರೆ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ‘ಬಾಲಿ... ವಯ್ಯಾ...’